

Smotra Dalmatinska

Dodatak „Objavitelju Dalmatinskomu“
(La Rassegna Dalmata)

Cijena je na godišnju „Objavitelju Dalmatinskomu“ i „Smotri Dalmatinskoj“ za Austro-Ugarsku Kr. 12.—; samom „Objavitelju Dalmatinskomu“ Kr. 6.—; samoj „Smotri Dalmatinskoj“ Kr. 8.— Na polugodište i na tri mjeseca plaća se surazmerno. Pojedini brojevi stoe 16 para, a zastareni pre 20.

Pitanja za predbrojbu, uz koja nema dotičnih svota, ne će se ni u kakav obzir uzeti; pitanja za uvrste, uz koja nema prilične preplate, biti će povraćena. — Preplate se šalju poštanskim naputnicama. — Rukopisi se ne vraćaju. — Neplaćena se pisma ne primaju. — Pisma i novice treba šaljati Uredniku Objavitelja Dalmatinskog u Zadaru.

IZLAZI SRIJEDOM I SUBOTOM

Godišnjica vladanja Cesara i Kralja Karla.

Prigodom prve godišnjice vladanja Njegova Veličanstva cara i kralja ističu bečke novine da su narodni monarhije u tom kratkom razmaku vremena upoznali plemenito nastojanje, te neumornu zabrinutost svoga mladoga vladalačkoga para, te da ih visoko cijene. Listovi upozoruju na slavna djela ove godine, na polom Rumunjske, oslobođenje istočne Galicije i Bukovine, te na polom u Italiji i ističu, da se Njegovo Veličanstvo unatoč svemu tomu ne da zavoditi osvajačkim požudama i osjećajima osvete, nego nastojanjem, da svojim narodima pribavi pošteni mir.

Njeg. c. i kr. apost. Veličanstvo car i kralj Karlo, odmah je u svom nastupnom manifestu naglasio, da kani nastaviti i dovršiti djelevanje svog pokojnog prastrica, a u prvom redu da će nastojati, kako bi svojim narodima povratio tako željkovan mir. A to je naglasio pobjedonosan vojskovođa, koji je, nekoliko mjeseci prije, vjerljomnim Talijanima pokazao, da još nijesu otupile pandže dvoglavog orla, a koji je dohrlio sa sedmogradske bojišta, gdje je drugom podlucu dao da osjeti oštrinu austro-ugarskog mača.

A blagostne riječi mladog cesara nijesu ostale puške fraze. Već dvije nedjele kasnije on je zajedno s visokim svojim saveznikom, njemačkim carem, upravo na neprijatelje prvi poziv, neka se dovrši grozno klanje i pristupi pregovorima o miru. Taj su poziv doduše alirici odbili upravo ciničkim načinom, ali na svoju štetu. Snažna je ruka mladog vladara čvrstih prihvatala držak mača, pa znači, da se i mir može izvoštiti, protjerao je pobjedonosno Ruse iz Galicije i Bukovine, a sada duboko u njegovoj vlastitoj zemlji proganja kletog dušmanina naše monarhije, pošto mu je na Soči zadao udarac, od kojeg se oporavit ne može, a ako Bog da i ne će.

Rat s Italijom.

Izvještaji austrijsko-ugarskog glavnog stana.

BEĆ, 21. Službeno se javlja:

21. novembra 1917.

Talijansko bojište:

Na donjem toku Piave talijanska artillerija, po planu, ruši mjesto na istočnoj obali rijeke. Inače ništa da se javi.

BEĆ, 22. Službeno se javlja:

22. novembra 1917.

Talijansko bojište:

Zapadno od brda Molette talijanski napad bi odbijen protuudarom. Carski lovci prve pukovnije i Württembergovci zauzele na juri šizmegu Brete i Piave brda Fontana Secca i Spinuccia. Na Fontana-Secca zarobili smo 200 alpina.

Ostali izvještaji austrijsko-ugarskog i njemačkog glavnog stana od 21. i 22. novembra nalaze se u „Objavitelju Dalmatinskomu“.

CAREVINSKO VIJEĆE.

Zastupnička Kuća.

BEĆ, 21. Korosec traži u ime dalmatinskih zastupnika da se toj zemlji doznači nužna hrana. Kuća je izabrala kvotnu deputaciju, pa nastavila raspravu trinaest bitnih prijedloga upogled nedostatka živeža i krm.

Ministar gen. Höfer bavi se potanko sa iznesenim željama i žalbama, te kaže, da nije moguće pristojati na stanovite dodatke krušnog karti, jer treba da se brinem za teško zimsko vrijeme. Ministar na kraju pozivlje zastupnike, da i oni pomognu da se riješe teški zadaci ureda za prehranjanje. (Dobravanje). Naredna je sjednica u petak.

Izmegju stiglih spisa nalaze se upiti Čeha i Južnih Slavena, u kojima, s pozivom na jučerašnju izjavu ugarskog ministra predsjednika, pitaju austrijskog ministra predsjednika i ministra pravde, šta su oni obećali ugarskoj vladi upogled čeških i jugoslavenskih državnoptervnih izjava; zatim upiti upogled izjave što je ministar predsjednik učinio ugarskom ministru predsjedniku, da će se nacionalne aspiracije udovoljavati jedino u granicama današnjih zemalja.

Vojni odbor primio je sa 26 protiv 23 glasova prijedlog socijalnih demokrata da se pozove vlade, neka ukine § 26 ustrojnih propisa narodnog ustanka o sazivanju u ustašku službu ljudi nespособnih za oružje, jer da je u opreci sa zakonom o narodnom ustanku. Zatim je odbor zapodio raspravu socijalno demokratskog prijedloga da se obrazuje odbor, koji bi ispitivao sve žalbe na prilike što vladaju u menaza.

Ministar za zemaljsku obranu podmaršal Czapp protiv se tom prijedlogu, obećajući da će dati neka se odmah potaknu ispitivati sve želje i žalbe, i da se eventualni neredi odmah ukrene.

U odboru za predračun.

BEĆ, 22. U predračunskom odboru zastupnička Kuća, za rasprave povgavlja „Ministarstvo trgovine“. Ministar je trgovine naglasio:

„Došlo rat svrši, jedan između poglavitih zadataka ministarstva trgovine biće da popravi štete što su nanesene našem najglavnijem tržištu Trstu. Vrijednost Trsta, koji smo u ratu drželi neizmjernim žrtvama, osjetila se u svom njenom zamašaju tek u ovom ratu. Gubici naše trgovачke flote u ratu srećom su surazmerno maleni. U ovom pogledu mi smo u boljim prilikama od ostalih zaraćenih država.“ S ovom u svezu, ministar se bavi pitanjem brodova prodanih za rata, te kaže da su plodovna preduzeća dužna da i svote dobivene od prodaje brodova upotrebe za gragjanje novih brodova i za poboljšanje prilika svojih namještajnika. Sto se tiče pomorskog ribanja ministar podješće na mjeru što su u tom pogledu preduzete u dogovoru sa ratnom upravom i uredom za opskrbljivanje. Govoreći o parobrodarstvu na Dunavu ministar opaža: Baš je rat pokazao važnost tog vodenog puta na vojničkom i gospodarskom polju. Stičena iskustva kažu, da putem kojim se udarilo, treba energično dalje poći. Tu će poglavitu ulogu imati preuregjenje pravnih odnosa na donjem Dunavu.

«Sve ti to neće koristiti, ako ne nageš četverolisnu đjetelinu, te ju metneš majci na glavu.»

«Četverolisnu đjetelinu», ponovi Petar. Ta ova kova visi o majčinoj narukvici. Ova joj neće koristiti.

«Naravski da ne, Petre», odmah Liza: ta ono je kupljeni list od zlatara. Ali one prave zelene listiće, one izragajuje jeđna vila. No takav list... ti i ne ćeš naći.

«A zašto ne? Hajdemo, Lizo, odmah u vrt. Potraži ćemo ga!»

Ali Liza je samo stresla glavom; ne bijaš nimalo voljna sada poći u sunčanu baštu.

«Ah, Petre», reče ona, «ovdje u vrtu i nema đjeteline. Nego viđiš li onđe onaj brežuljak? Možda bi ono bilo podesno mjesto, da ga uzmognesi nači. Ali morao bi tražiti po čitavu dane, a konačno bi možda ipak bilo uzaludno.»

Ona počaka na vršak uzvisine, koju je Petar sa čeznućem posmatrao. Da je on sađa velik đečak, to bi smio onamo. Tako su kazali roditelji.

Sađa pridogje Anetu, da ga poveđe k materi, koja ga htjede viđjeti. Petar se tih došuljao u tamnu sobu, poljubio ju, a ona ga milovala, otklanjala mu plavu kosu sa čela i rekla: «Nećeš li, da bi ti pomogla četverolisna đjetelina. Misliš li, da bi ti koristilo?»

«Uboga majčice», nježno progovori đečak, tako bil rado, da opet ozdraviš. Liza je rekla, da bi ti pomogla četverolisna đjetelina. Misliš li, da bi ti koristilo?»

Majku je silno boljela glava, pa bi bila opet rado imati mira. S toga reče napola u šali:

«Jest, dušo, vjerujem da je tako. Samo nastoji, da je naješ; mogli bismo je trebiti. I ona potihano uzdahne. Nato Petar brzo izgaje i oprezno iza sebe zatvori vrata.

Konačno Liza izgubi svaku strpljivost.

U financijskom odboru.

BEĆ, 22. Financijski odbor Zastupničke Kuće odbio je kompromisni prijedlog upogled ratnog poreza, ostavši u glavnom pri zaključcima Zastupničke Kuće.

Delegacije.

«Fremdenblatt» piše: Kako se u njemačkim parlamentarnim krugovima uvjerava, imat će ministar izvanjskih posala grof Czerni u Delegaciju većinu, koju će sačinjavati delegati njemačkih gradijanskih stranaka i poljskoga kluba. Općenito se misli da će gлатko protici zasjedanju Delegacija, premda se ne sumnja, da će češki Delegati, kao Klofach, Stanek, Stržikerny, dr. Stransky i Zahradník, ostati i u Delegacijama vjerni držanju. Stoga će trebati mnogo opreznosti u vodstvu ovoga zborova, da se postigne cilj, što ga ovaj put ima zasjedanje Delegacija.

Slavenski delegati, izuzevi poljske, sastat će se skorih dana, da se posavjetuju o jedinstvenom istupanju. U formalnom se pogledu može već danas javiti, da će oni dođuće primiti mjesto u oborskim predsjedništvima, ali ne će preuzeti nikakvih referata; ni referat o bosanskom proračunu, što ga je u prijašnjim zasjedanjima uvijek imao kraj Jugoslav.

Izborna reforma u Ugarskoj.

Kako iz Budimpešte javljuju, neće se još podnijeti u Zastup. Kući osnova o izbornoj reformi, jer ministar dr. Vászonjyi još nije imao prilike, da izvijesti vladara, o sadržaju gotove osnove, pa se poradi toga osnovi još nije podjelila predsjednica.

Megju osnovama, koje će se u prvom redu podnijeti zastupničkoj kući, nalaze se one o promjeni potrošarine, o novom porezu na slador i vino, ratnu dobit itd.

Osnove o porezu na vino i slador podnijet će se u identičnom obliku i u Austriji. Konferencije austrijskoga ministra-predsjednika dra. vit. Seidera s drom. Wekerlom bile su djelomice namijenjene i ovim poreznim osnovama.

Izborna reforma u Ugarskoj.

Ban je u saborskoj sjednici od četvrtka navijestio saboru, da ga je, Njeg. Veličanstvo ovlaštio, da može predložiti saboru izbornu reformu. Dakle izborna je reforma dobila predsjednicu. Sve je iznenagjeno u saboru, kad je Ban to izjavio i sve čeka, kako će napokon u saboru ta izborna reforma proći. Izjava Bana učinjena je saboru na dosad neobičan način.

Izvještaji turskog glavnog stana.

CARIGRAD, 21. Glavni stan, 21. novembra.

Da se koje fronte ne javlja se ništa osobito.

Izvještaji bugarskog glavnog stana.

SOFIJA, 21. Generalni štab, 21. novembra.

Makedonska fronta:

Na zapadu od Bitolja i na obim obala Vardara zivljina, na mahove neprekidna artilerijska djelatnost.

Fronta u Dobrudži:

Kod Tulce obična ometajuća vatra.

Odmah pohri k Aneti.

«Majčica je rekla, neka potražim đjetelinu. Hoćeš li mi dati maslaca s kruhom? Molim, dva debela komada.»

Aneta se nasmije.

«Ta ti si danas vrlo gladan», reče ona, kad mu je dala što je zatražio.

«De», reče on, «nijesam, ali mogao bi još oglasnjeti.»

«De», reče Aneta, «nađalje se ne treba ispričavati. Sađ sam isti. Liza će naskoro za tobom pa će se s tobom igратi.»

Petar poslušno ođe sa svojom užinom. Dalje zastane i zamisli se. Ah, sada više nije bilo onako ugodno kao prije. Majčica je sađa vazda izgledala, kao da je plakala, a otac više nije imao kada, da se igra sa svojim malim đečakom, više se nije s njim igrao rata, više nije pravio lijepih papirnatih zmajeva i gotovo se danomicice vozio u grad.

Petar nije znao za što. Dešto je načuo o nekakvom odvjetniku, koji takojer nije uzmogao pomoći. Ali šta je to odvjetnik, o tom nije imao pojma.

«To đejca jošte ne razumiju», rekao je otac, kad ga je zato upitao. Strašno, što sve đejca ne mogu razumjeti! — Da, a danas je imao pripaziti na majčicu, čuvati je, a on je pustio, da je zabil glava. Ali konačno, šta je on krije. Da li je Liza imala pravo gledati đjetelinu? Doduše, ona je često bljesnula kakovu bûdalaštinu. Ali i majka je kazala isto, a ona je valjda ipak znala. Dakle naprijed!

On stavi kruh u džep svoje modre haljinice, pritisne veliki slamlati šešir na svoju kovrčastu kosu, otvari rešetku i put po noge.

Metež u Rusiji.

Boljevička vlast za mir.

LONDON, 21. (Reuter). Ruski radiogram javlja, da je boljevička vlast naložila višem zapovjedniku, da stupi u dodir sa neprijateljskim zapovjednicima i ponudi im primirje, da se mogu zapodjeti pregovori o miru.

Kompromis stranaka u Finskoj.

STOCKHOLM, 21. Do jednoj vesti iz Haparanda došlo je u Finskoj do kompromisa između gradijanskih stranaka i socijalista. Gradijanske su stranke pristale da se obrazuje čisto socijalistički senat. Sutra će se prouzeti normalni rad i željeznički saobraćaj.

Osvojeni talijanski krajevi.

Javljuju iz Beča, 19 Osvojenje talij

Zaštita umjetnina u Mlecima.

Javljaju iz Beča, 19. Iz stana se ratne štampe javlja: S obzirom na molbu «Gazzette de Lausanne» od 11. o. m., upravljenju cijeloj švačarskoj štampi i saveznom vijeću gledje posredovanja za zaštitu umjetnina Italije, a naročito Mletaka, javlja se, da je vojna uprava u tom slučaju posevnu svijesnu o odgovornosti prema cijelom prosvjetnom svijetu. Već su i izdane stroge upute svim zapovjedništima, koja vojuju u zaposjednutim područjima, da se sprječi svako nepotrebno oštećenje ovih umjetnina. I za njihovo se je uzdržavanje dolicno pobrinulo, pošto su u zaposjednute krajeve odasli stručnjaci da popisu sve dragocjene predmete, te vojnoj upravi predlože daljne zgodne mјere. Za eventualne štete, koje su nastale uslijed ratnih događaja, kao i radi prenaglijenog uzmaka talijanskih vojska, oblasti kao i pučanstva, mora se dakako otkloniti svaka odgovornost. Isto tako, ako bi možda zbog obrambenih mјera talijanske vojne uprave umjetničke gregjevine ili umjetnički spomenici u buduću naumice dolazili u sredinu bojnih događaja.

Otpor na Piavi.

Bečki dopisnik gradačke «Tagesspost» piše dne 19. o. m.: Čini se, da je talijansko vojno vodstvo odustalo od prvočitne svoje namjere, da se preduzeće glavni otpor iza Adize. Na Piavi imademo pred sobom ostake druge i treće vojske, pojačane znatnim doknadama, a u području između Piave i Arsiera ostaci četvrtne vojske, koji su ispunjeni pričuvama.

Nade talijanskoga glavnoga stana, da će se moći sprječiti daljnji uzmak, očituju se i u vrlo žestokim protunavalama za ponovno osvojenje položaja na visoravni Sedam Općina. Međutim uspješno napreduju naši napadi u pogorju između Diave i Brente.

Amerika zaposjela otoke Azore.

Vojničko nejznatnije preduzeće koje je od Američana provedeno, otkako su aktivno stupili u svjetski rat, jest zaposjednute Azore, koju skupinu otoka utvrjuju velikim sredstvima. Ona se sastoji od 9 otoka i više klisura od zajedno količine 2400 km² površine i oko 1/4 milijuna stanovnika, većinom portugalskog. Otoči leže kojih 1400 km, zapadno od rta Boca u Portugalu, te pripadaju od 5 stoljeća i po portugalskom evropskom posjedu. Najviše prometa imaju luke Angra na Terceiri, Horta i prije svega Ponta Delgada na najvećem otoku San Miguel. Ovo mjesto ima da bude središte američkih utvrda. Budući da se na otociju desetoca do prilike dvanaestak kabela, otoci imaju neku važnost i u međunarodnom prometnom političkom pogledu. Za svjetskoga su rata služili kao uporište pomorskih sila koje vojuju na Atlantskom oceanu kao obrana pod domaćinu. U tu su svrhu veoma podejni, jer leže među Amerikom i Sredozemnim morem. Za vojovanja vlasti četvrtog saveza njihovo je značenje posve negativno. Zbog pomorskoga razmjerja sila posve je nemoguće, da se one ustale na Azorima. Iz istih razloga bješa i još je nemoguće zapriječiti, da naši neprijatelji ondje podržavaju brodove za borbu protiv podmornica. Važno je isteknuti, jer odatle slijedi da utvrjenje otoka po Američanima zapravo nije ni u kakovu savezu sa borbom protiv centralnih vlasti. U Portugalu vlada velika uzravanost jer se boje da će zaposjednute biti trajno. Odatile proizlazi, da je Amerika postupala bez obzira na portugalsku državu, koja se s njom bori na istoj strani, potaknuta od političko-vojničkih razloga za budućnost. Sad se razumije i zašto je Amerika baš u ovo doba zaposjela ove otroke. Engleska se uljuljala u nebrigu neprestarenom neglasivanjem Monroeve doktrine, u koliko ova znači neuplitavanje Amerike, te je Azore ostavljala Portugalskoj, znači dobro, da će do potrebe biti na raspolaženju. No Amerika se odala sasvim imperialističkoj politici, te je slobodna u svome radu na istoku, pošto je sebi osigurala legija ugovora s Japanom. Ima kako neznatan bio korak Amerike sa vojnjom gledišta u sadešnjem velikom ratu, znamenit je za budući razvijati svjetske povijesti.

Potpisujte ratni zajam!

kroz bodljikavo granje, da je izgubio ravnotežu, te je naglavce pao u neku malenu blatu gragu.

O, kako se to bijedna pojava za koji čas pridigla iz grabe! Gola nožice i lijevo odijelo, biješa sasvim uprljano, šešir spao, lice i ruke od trnja razdrožene, te sasvim crno i crveno isprugane.

A sad se pojavije i suze. Iznajprije otkotrlja se niz lice jedna krupna, pa druga, pa treća, dok je covuljak grčevito plakati i jecati.

«Mamice, ah mamice. Draga moja mamice. Pomozi mi. Mene sve boli. Hoću kući. Mami—cel...»

Ali nitko ga nije čuo. Petar ostade sam uprljan i zdovjan.

Sad se sjetio kruha sa maslaczem. To je ipak nešto.

On ga brzo povuče iz đepa i pojede oba komada, a suze, koje u blatomu lišcu ostavise duroke brazde, kapale su na maslac. Ipak ga je užina malko okrijepila. Opet se osokolio i ispitljivo gledao oko sebe. U svom slijepom strahu bijaše sišao sa brežuljka, a da to nije ni zamjetio. No čudesna je djetelina sigurno bila negde u blizini. On se malko poteško digne i stade pretraživati travu do svojih nogu. Pri tom je u svojoj maloj debeloj šačici držao nožić — samo «za društvu» — kako si je govorio.

Tako je lagano išao naprijeko, dok nije začuo uza se veselo ſučkanje, upravo kad već bijaše umoran. On skrene glavom i smotri dječaka, koji je ispružen ležaš na suncu, te ga u čudu gledao.

«A gle», klinkne stranac, «odakle dolazi taj mali prijavac?»

Petar mučno pristupi i pogleda novog znance. Taj svojim izgledom baš nije bio povjerenje. Bijas je otrčan i gotovo isto tako prijavljen kao i Petar. Međutim sad mu bijaše dobro došlo svakog društva. On odakle sjedne uzanj i ispiča mu povjest svog puto-

Parlamentarne vijesti.

K istupu d.ra Sušteršića iz «Jugoslavenkog kluba».

Ljubljanski «Slovenec» priopćio je ovu izjavu d.ra Sušteršića, upravljenu predsjedništvu «Jugoslavenskog kluba» u Beču: «Prijavljujem svoj istup iz Jugoslavenskog kluba, jer sam izgubio političko i osobno povjerenje u razne članove kluba, a osobito u predsjednika u tolikoj mjeri, da je uspiješno sudjelovanje u uskoj klubskoj vezi postalo nemoguće.

Da se pak zapriječi svaki nesporazumak, izjavljujem time, da će izvan kluba djelovati po svojim silama za realiziranje deklaracijskog programa od 30. svibnja o. g. da će me iskreno veseliti, ako se nagjem s klubom na jednom istom putu.

Na upit «Slovenčeva» urednika o konkretnim razlozima svog istupa, odgovorio je Sušteršić: Da-nas nije vrijeme o tome govoriti. Razlozi za moj korak nuda sve su važni i nameće mi ih životni interes hrvatsko-slovenskoga naroda i slovenske pučke stranke.

U svezi sa svojim istupom iz «Jugoslavenskog kluba» upravio je d.r. Sušteršić, kao predsjednik kranjske slovenske pučke stranke, pismo na sve zastupnike stranke, iz kojeg se dade jasno razabrati uzroke njegovog istupa iz kluba. U pismu ih prikvara, da se je pri izboru kranjskoga delegata pretežna većina zastupnika kranjske slovenske pučke stranke ogrijesila o ustroj strankinog vodstva i tako potpunoma porušila strančku disciplinu. On to najočitije osuđuje, pa veli, da će biti stvar izvršbenoga odbora stranke izvaditi dočne konsekvencije.

Službena izjava jugoslavenskog kluba o izboru dра Korošca.

Beč, 20. Izbor dra Korošca delegatom za Kranjsku, potaknuo je zast. d. r. Sušteršić, da istupi iz jugoslavenskog kluba. Obrazlažući taj korak, izvodi dr. Sušteršić, da je izgubio povjerenje u mnoge članove kluba, osobito u njegovog pročelnika. Nasuprot izjavljuje Jugoslavenski klub, da je u općem narodnom interesu držao apsolutno i neminovno potrebitim, da u sadašnje, nuda sve ozbiljno doba, politiku kluba, naročito u delegacijama, zastupa pročelnik, te da zato s veseljem pozdravlja ponudu kranjskih zastupnika, koji su svoj delegatski mandat stavili na raspolažanje pročelniku. Za tu pažnju na općenite narodne interese, izražava klub svoju zahtvalnost svim onim zastupnicima iz Kranjske, koji su dali svoj glas zast. Korošcu. Ujedno izražava klubskom pročelniku svoje potpuno povjerenje, uvjeren, da će, kao dosele, tako i u buduće, stajalište kluba za stupati odlučno i nesobično.

Naši Dopisi

Drniš 18. o. m.

Na 21. o. m. slavi četrdesetgodišnjicu svog služovanja u Drnišu omiljeni nam nadšumar Nikola Vežić. Kroz sve ovo predugo vrijeme, neuverno se je trudio i marno nastojao, da što bolje odgovori svojoj dužnosti. Dosta je pogledati šume općine drniške i prominske, a da se zaključi, e je gosp. Vežić najbolje odgovorio svom zvanju. Krasne hrastove i borove šume jesu i bit će živ spomenici Vežićeva mara i ljubavi, pa kao što ga narod danas hvali i blagoslovija, teko će harnošću i poziju pokoljenja spominjati njegovu ime.

Četrtdeset godina, to je više no čovječijev vijek, u onako napornom radu, kao što je šumarov, a na našem Vežiću nije opežiti ni najmanje traga umoru, ja malakslosti; čvrst je naš Nikola kao i njegov hrašće, a pun mladenačke volje, poput njegovih borovih šuma. Nikada ne sustaje. Njegov rasadnjak pun je mladih borica i svakovrsnog voćnog stabala, što on češće obilazi, čisti i narodu razdava i upućuje ga, kako će saditi i od toga crpiti koristi. Mamurne i čisto žalosna ga je opaziti jedino onda, kada obilazeći šume, što češće biva, naigje na posjećeno, ja inače uništeno stablo po nestrotnoj ruci. Slobodne časove posvećiva je i posvećuje opet svojoj struci, jer kroz dugo ovo vrijeme dosta je njegovih radnja tiskano po raznim gospodarskim listovima, i u izvan pokrajine, pa je i nekoliko njegovih knjiga, gospodarske naravi, ugledalo svijetlo, u kojima krasno, a biranim jezikom predočuje i tumači ratatu,

Ispiti.

*

Namjesnik dalmatinski primio je u konceptnu vježbu političke administrativne službe svršenog pravnika Iva Nazora iz Ložišća i odredio da za sada služi kod Namjesništva.

Promjena u upravi općine splitske.

Budući da je dosadašnji upravitelj splitske općine dr. Franjo Madirazza bio reaktiviran u državnu političku službu, povjerilo je namjesništvo, dogovorno sa zemaljskim odborom, dalje upravljanje općinskim poslovima u raspštenoj općini splitskoj namjesništvenom tajniku Teodoru Spornu, sada upravitelju kotarskog poglavarstva u Benkovcu.

Ispiti.

Na 16. novembra svršili su ispitni osposobljenici jesenskoga roka o. g. u Dubrovniku pred onim ispitnim povjereništvom za opće pučke i za gragjanske škole.

Ispititi je upravljao dvorski savjetnik, d.r. A. Primožić, pokrajinski školski načelnik.

Prijavaše se 8 kandidata i 2 kandidata za pučke, a 1 kandidata za gragjanske škole. Svi su bili pripušteni i sv. su se prikazali.

Za opće pučke škole bili su osposobljeni s odrlikom: Berberović Petar i Mioln Anka, a osposobljeni su: Antonović Nikola, Baloević Franjka, Dalprà Marija, Fabris Jakica, Mikić Lucija, Popović Desanka i Vranjican Magda.

Jeona je kandidatica odstupila preko usmenih isipa, a odstupila je takoziv i kandidatica za gragjanske posjedi pismenih rabiča.

Poštanska služba u Bukovini.

U Bukovini su preuzili:

1. listovni, novčani i ograničeni paketi saobraćaj te saobraćaj vrijeđenosnih pisama poštanski ured Bobestie;

«Lijepo», reče ona. «Meni je pravo, ali prije te ne mogu pustiti, dok mi ne nacijsaš drva. Dotle mora on ostati ovđe. Megijum daj mu malo mliječa.

Časak je Petar okljevao na pragu. No onda je pomislio na majčicu, pa je očvražno unišao u prijavi, tamnu komoricu. Ovdje mu je Gustav dao mliječ u razbijenom lončiću i komad crne kruhe, te je izvadio mali svežnjic, što ga je veoma svećano razmotao. Bijas je to ovelik arak žučkastog papira, sav ispisani, a u jednom uglu bijas je debela crvena mrlja, kakova je u posljednje doba Petrov otac po-kadak stavljao na svoja pisma, prije nego ih odiši.

«Ovo je pečat», ponosno je tumačio Gustav, «ovo sam našao kod naših krpetina. Imamo više ovakovih. A velim ti, da to pomaže, takav je pečat glavno kod djetelina. No ja tu ti dati oboje. Evo ti djeteline. Samo je nemoj izgubiti!»

Doisia bijas je četverolisna djetelina, a Petar je gotovo zaboravio tugu za svojim nožićem, kad ju je platio primio i pomno omotao u papir.

Sad mu Gustav reče, neka otpočine i pokaza mu rpu slame u jednom kutu.

Ali Petrom je sada ovladala samo jedna želja, naime da sa svojom dragocjenom djetelinom što prije dogje kući, da ode od ovih stranih ljudi, koji mu bijaju neugodni, a da i sam nije znao zašto.

«Hvala», reče ponešto nesigurno, «ali nijesam umoran i volio bih odati otici k mojoj majčici.

Stara žena pruži glavu kroz vrata.

«Buduća», promrnila, «to ne može biti. Mirno legni, pa ako pokušaš pobjeći, uhitit ćemo te i za-tvoriti te.»

Mali se dječak tako prepao, da se više nije

kako mu se je vladali pri gojitbi ovog i onog povrća i voća, pa i danas se čitaju njegove lijepo radnje po banovinskim i bosanskim gospodarskim listovima. Naše narodno blago, lijepo i zdrave narodne izrade „pomnivo“ kupi, a neke su mu nazdravice uprav divni odsjev plemenite duše nešega naroda. Prijatelji su ga više puta molili, da to blago preda javnosti, ali je odlučan njegov odgovor: «Ja ću još kupiti, a neka objelodane iza mene.»

Svi se prijatelji i znanci našeg Nikole rađaju i veseli, što je četrtdeset, u onakovoj jakosti, već prebacio u „antrešej“, kako on običaje kazati, a nadase listom svoga dnešnja i prominske krajina. Samo on nekud jada, što od sve gospode vijećnika i prisjedniku ondašnjeg vijeća, koje ga je imenovalo, ni jedan nije živ, do ondašnjeg vladinog predstavnika, umirovljenog poglavara Avoscani. Dok mrljiva kličemo «Slava», što bijahu presretni u izboru, svećaru kličemo: «Bog nam te Nikolau poživio još dugi niz godina, čila i zdrava na korist i izgled našoj zagori, a na diku domovini.

Gala kod Sinja, 8 studenoga.

Na 1. o. m. bila je najsvećanija služba Božja, a poslijе religiozna manifestacija, u slavu sjajnih uspjeha naše višeske vojske, a na Previšnji imenдан, koji je najdostojnije proslavljen u ovom župi, o. župnik Fr. Augustin Škomlji, pod svojim nadzorom, izabrao i najavio zgodnim govorom odbor ženskih slijedećih: Milivoj Ždenka, supruga učitelja, sada c. i k. poručnika — Marija Bošković, supruga glavara Josipa — Gjuka Brčić, žena Grge — Brčić Ivanica, Žena Petrova — Porobja Marija, žena Andrije i Dravak Kata, žena Andrije, za Galu; a za odlomak Gjive: Bilokapić Ana, žena glavara Petra — Maleš Tomica, žena Jozze — Poljak Šima, žena Frane — Poljak Ana, žena Nikole — Smolj Stana, žena Bože i Dević Šima, čer Luke, da kupe za učovice i siročad Dalmatinskih palih vojnika. Bilo je sakupljeno K 400.

Dalmatinske vijesti

Ukinut ured tvrgjavnog povjerenika za ratnu luku Kotor.

Ministar unutrašnjih posala, privolom c. i k

Doeopole
račaj po
obraćaj te
red Ploska;
anski uređ
Danyáom,
Laždkie
i i Swiety
jednosnih
s, Sloboda
saobraćaj
ski uređ
području
ač c. i k.
ja (Kreis
predavati:
anice (no
osima, ti
označene
duje glede
nski uređ
lasti i za
poručenih
en etapni
, kći go
savjetnika
n Ferruc
estitamo.
oru, u
škoj luci
stovetnost
i sjecaju
Tražila je
propisane
noći valj
de prama
po odjeći
e prilika
koji amo
Mokošice
ospada iz
Lapad.
Bonino-

Kašela,
ne Gore
amorsto
sa mom-
prištela
nja pre-
ne. Ali
su novci
rati ma-
je nekog
u se, jer
bivalo.
andari ga
je pri-
azio no-
ena kod
i na po-
bez očiju

ovićevih
aslovom:
simbolizm
naslovni
Cijena
K. Sve
Zagreb,
a dodati
pouzeće

u kut i
italo. U
ali tađ
papir i
zakuka
justav i
će prije
či. On
in kor-
gledaše
ma. No-
govorili.
i Petar
e viđo.
Bogu!
i mati
ugušiše
ahu ra-
elik ta-
i vratiti

e, a za-
spripo-
e suze,
nom.
pokazi.
sto po-
zastade
Ovaj je
je pro-
zurio u
o upita
stranim
reče:

Servizio ferroviario per merci.

La direzione delle ferrovie dello Stato in Trieste c'interessa di pubblicare:

«Come evitiamo la penuria di mezzi di trasporto nel movimento merci?»

Le ferrovie devono servire principalmente ai grandi bisogni dell'economia guerresca. Le fabbriche di locomotive e dei veicoli ferroviari mancano delle materie principali per la fabbricazione e di operai, non possono quindi effettuare tutte le ordinazioni. La produzione di carboni è di molto minore di quella dell'anno scorso. Il movimento di merci civili deve essere perciò limitato il più possibile.

Ognuno deve agevolare l'alleggerimento delle linee ferroviarie. Ogni spedizione non assolutamente necessaria deve essere quindi tralasciata. Il bisogno civile è da coprirsi ivi, dove può essere ritirato sulla via più breve. L'invio di merci per rigiri alla stazione di destinazione, per qualsiasi motivo deve essere evitato. È da prescindere da ogni noleggio di merci, cioè dal mutamento della via originale durante il trasporto della merce.

Nelle spedizioni di merci in massa dovrà essere utilizzata pienamente la capacità di carico ed il peso di carico.

I ricevitori di merci piccole della stessa stazione di destinazione potrebbero riunirsi col consenso della stazione d'inoltro a comunicare di ritiro, per favorire l'utilizzazione dei vagoni.

Ricevitore e mittente devono lavorare di comune accordo. Si può ordinare solamente tanti vagoni per il carico di merci, quanti possono essere caricati nel termine di carico. Nella stazione di destinazione dovranno arrivare solamente tanti vagoni, quanti il ricevitore può scaricare a tempo. Il carico e lo scarico dei vagoni come anche il ritiro di merci deve effettuarsi al più presto possibile anche nei giorni festivi e domenicali, giacchè altriimenti subentrano stagnamenti nello scarico, stivamenti di vagoni ed ingombri di binari, i quali impediscono la libertà del movimento.

Merci alimentari sottoposte ad un facile deperimento dovranno essere scaricate ed esportate nel più breve tempo possibile per non diminuire la possibilità d'alimentazione della popolazione.

RAZLIČITE VIJESTI

Prva godišnjica smrti Cesara i Kralja Franja Josipa.

BEĆ, 21. Dridgom godišnjice smrti Franja Josipabušu mu u dvorskoj župskoj crkvi zdušnice. Cesarski par bijaše došao sa granice u Beću; na putu iz Luxemburga u dvor pučanstvo ga je odšvajljeno pozdravljalo. Osim cesarskog para bili su na zdušnicama članovi česarske kuće koji borave u Beću. Car Ferdinand bugarski sa naslđnikom Borisom i princem Cirilom, njemački polkisa grof Wedel koji je zastupao Cara njemačkoga, princ Leopold i princeza Gisela Bavarsku, princeza Matilda Saska, princ August Leopold i princese Karolina i Klémentine od Sachsen-Coburg-Gotha, dvorjan i sv ministri. I u ostalim bogomoljama bečkim služile su se zdušnice.

Imenovanje bar. Sarkotića generalom pukovnikom.

BEĆ, 20. Vojno-naredbeni list objelodjaje novembarsko promaknuće za zaječničku vojsku, domobranstvo i ratnu mornaricu. Prema njemu je Njeg. Veličanstvo imenovalo generala pješadije baruna Stjepana Sarkotića generalom pukovnikom.

Umro August Rodin.

U Parizu je umro glasoviti francuski kipar August Rodin, koji je brojao kao najgenijeljniji kipar svoje doba. — Rodin rođio se je 1840 u Parizu. Prve radnje izveo je na bruselskoj burzi, Prvi veliki je uspjeh postigao kipom «Željezna doba» g. 1877. Od onda je sve više osvajao francuski umjetnički svijet. Sve snažniji u svojoj realistički i sve smoniči u izražavanju sadržine, razvio se polovicom osamdesetih godina Rodin do najvećeg savremenog kipara. Jedno od najsenzacijalnih djela je spomenik — «Graganima Calaisa». Izradio je još spomenik V. Huga. Rodin je bio slavljen u velike. Djeje rata bio je pozvan kralju engleskom. Vozio se na admiraljskom brodu, uz počasnu pratnju, kako se običava davati samo vladarima.

«Ta evo oporuke, ovo je oporuka! Nebeski Bože, hvala ti!»

Sad je još jedanput zaredalo cijelivanje i plaćanje ispitivanje. Ali Petar se više nije niješao. Za njega biće to previše. Čvrsto je usnuo.

Kad se sutrađan ujutro prenuo, sjedila je na njegovom krevetu majčica rumentim licem i nasmijanjem cimica, kako ju još ne bijaše viđio. Ona ga u njegovoj noćnoj haljinici uzme na krilo, izljubi ga, dok joj ponestane daha. Kad je on opet uzmogao govoriti, upita je:

«A jesli ti spremila djetelinu?»

«Nju poslat ćemo k zlataru», odgovori ona. On će ju uložiti u medaljon, koji će ja vazda nositi o satnom lancu, jer nam je donijela veliku, veliku sreću!»

Sad mu je prijavljeno, prijavljeno, koju Petar nije pravo razumio. Otac je naime proživljavao veliki strah, da će morati izdati sav svoj novac, i za to je majku tako često boljela glava. A odyjetnik je oduše čovjek, koji višeputa i pomogne i dobro svjetuje, ali u ovom slučaju rekao je, da se ne može snaći, jer otac nije uzmogao pokazati oporuku. A ova bijaše i ostaće izgubljena.

«Ah, takav pečatni papir», upade Petar, «taj pomaže, rekao je Gustav.»

«Jest, taj pomaže», ponovi majčica, «ali naš bijaše zapao među druge papire, a tko zna kako, pa su ga sa starim čizmama i šeširima i ostalom rotoparotom prodali Gustavovoj baki, starelinarki. Odatle si ga donio, jer ti ga je dobit Gustav poklonio. Otac je danas već ranio bio kod njega. On se za nj skribi i dat će ga nešto čestito izučiti. Petar je zamisljeni slušao.

«Čućeš, majčice», reče on konačno, «a je li ti takogjer pomoglo proti tvojoj glavobolji?»

Brođovi, koji se ne mogu potopiti.

Talijanski inžinir Duglije zasnovao je izgradnju nepotopive lagje sa 10.000 tona. Osnove je već predao talijanskom pomorskom ministarstvu, te keže, da za izgradnju takova broda ne treba više od pet do šest mjeseci. Novost se sastoji u tom što se glavna lagja nalazi umetnuta u drugu lagiju tako, da je izvanje stijene štite od torpeda. Brod bi, dakako bio oboruzan i protiv torpeda.

NARODNO GOSPODARSTVO.

Svinjsko meso i slanina u Beću.

Iz Beća javlja, da su cijene na malo za svinjsko meso iz Ugarske snižene od 15 kruna na 13 kruna 20 helera, a za slaninu od 20 kruna na 19 kruna.

Brašno iz Rumunjske.

Nakon okupacije izvele su Austrija-Ugarska, Dječačka, Bugarska i Turska iz zaposlenute Rumunjske 1.000.000 tonelata žita. Dječnice (iz g. 1916.) bilo je 800.000 ton. Engleski zalih pšenice bilo je 100.000 ton. Polovina ovih iznosa izvelo se je u monarhiju.

Potpisuje VII ratni zajam!

Upisivanje na ratni zajam u sadanju času ista osobi važnost. Radi se naime uopće o pitani naše valute. Ni austrijska, ni ugarska vlada ne prikriva da današnje stanje valute ne zadovoljava. Najbolji način za popravljanje i dizanje valute jeste vjera i pouzdanje u valutu sa strane državljana. Obilnim potpisivanjem ratnog zajma daje se izražaj ovome pouzdanju. Potpisivanjem ratnog zajma učvršćuje se valuta u državi, a imat će nesumnjivo odražaj i na izvanskih tržištima. Potpisivanjem ratnoga zajma učvršćuje se valuta, jer državi ne treba da izdaje note, koje ne imaju nužnog pokrića.

Telegrami Uredništva.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

RAT.

Izvještaji austrijsko-ugarskog glavnog stana.

BEĆ, 23. Službeno se javlja:
23. novembra 1917.

Talijansko bojište:

Na donjem toku Diave stanje se nije izmjenilo. Bojev između Diave i Brente teku povoljno. Na visoravni Sedam Općina uspešni zagoni naših četa izazvane mnogih neprijateljskih protunapada, izvedenih sa najvećom žestinom, ali bijelu odbijeni što vatrom što u boju iz bliza. Talijanci izgubili nekoliko tisuća zarobljenika.

Istočno bojište:

Ništa važno.

Poglavlja generalnog štaba.

Izvještaj njemačkog velikog glavnog stana.

BERLIN, 23. Wolff-Bureau javlja:

Veliki glavni stan 23. novembra 1917.

Zapadno bojište:

Na bojnom polju jugo zapadno od Cambrai zarišta jučerašnjeg rvanja bijelu Moeuvres i Fontaine. Protiv Moeuvresa i pozicija što mu se na zapadu nadovezuje, neprijatelj je više puta usudljivo udarao. Omanje početne uspjehe namirisno našim protunapadima. S obje strane Fontaine Englez poslaše jakih snaga protiv naših linija. Došlo je do ljudi bojeva iz bliza, u kojima je neprijatelj podlegao. Naša ga je pješadija uzbila i uzelala na jurišu Fontaine. Suma La Falie bi pročišćena od neprijatelja. Engleski napadi na Rumilly, Banteux i Vendhuile propadoše sa znatnim gubitcima. Noću artillerijski boji potraja jak. Od rana jutra novi se bojevi biju na južnom rubu Moeuvresa.

Istočno bojište i mačedonska fronta:

Nije bilo ovečih bojeva.

Talijansko bojište:

U planini između Brente i Piave teku po nas povoljni bojevi.

Prvi general kvartirmajstor Ludendorff.

Sinočni Izvještaj velikog njemačkog glavnog stana.

BERLIN, 23. na večer. Na bojnoj fronti na jugo-zapadu od Cambrai novi je engleski pokušaj probijanja propao sa najvećim gubicima. Noću artillerijski boji potraja jak. Od rana jutra novi se bojevi biju na južnom rubu Moeuvresa.

Istočno bojište i mačedonska fronta:

Nije bilo ovečih bojeva.

Talijansko bojište:

U planini između Brente i Piave teku po nas povoljni bojevi.

Prvi general kvartirmajstor Ludendorff.

Sinočni Izvještaj velikog njemačkog glavnog stana.

BERLIN, 23. na večer. Na bojnoj fronti na jugo-zapadu od Cambrai novi je engleski pokušaj probijanja propao sa najvećim gubicima. Noću artillerijski boji potraja jak. Od rana jutra novi se bojevi biju na južnom rubu Moeuvresa.

Istočno bojište i mačedonska fronta:

Nije bilo ovečih bojeva.

Talijansko bojište:

U planini između Brente i Piave teku po nas povoljni bojevi.

Prvi general kvartirmajstor Ludendorff.

Sinočni Izvještaj velikog njemačkog glavnog stana.

BERLIN, 23. na večer. Na bojnoj fronti na jugo-zapadu od Cambrai novi je engleski pokušaj probijanja propao sa najvećim gubicima. Noću artillerijski boji potraja jak. Od rana jutra novi se bojevi biju na južnom rubu Moeuvresa.

Istočno bojište i mačedonska fronta:

Nije bilo ovečih bojeva.

Talijansko bojište:

U planini između Brente i Piave teku po nas povoljni bojevi.

Prvi general kvartirmajstor Ludendorff.

Sinočni Izvještaj velikog njemačkog glavnog stana.

BERLIN, 23. na večer. Na bojnoj fronti na jugo-zapadu od Cambrai novi je engleski pokušaj probijanja propao sa najvećim gubicima. Noću artillerijski boji potraja jak. Od rana jutra novi se bojevi biju na južnom rubu Moeuvresa.

Istočno bojište i mačedonska fronta:

Nije bilo ovečih bojeva.

Talijansko bojište:

U planini između Brente i Piave teku po nas povoljni bojevi.

Prvi general kvartirmajstor Ludendorff.

Sinočni Izvještaj velikog njemačkog glavnog stana.

BERLIN, 23. na večer. Na bojnoj fronti na jugo-zapadu od Cambrai novi je engleski pokušaj probijanja propao sa najvećim gubicima. Noću artillerijski boji potraja jak. Od rana jutra novi se bojevi biju na južnom rubu Moeuvresa.

Istočno bojište i mačedonska fronta:

Nije bilo ovečih bojeva.

Talijansko bojište:

U planini između Brente i Piave teku po nas povoljni bojevi.

Prvi general kvartirmajstor Ludendorff.

Sinočni Izvještaj velikog njemačkog glavnog stana.

BERLIN, 23. na večer. Na bojnoj fronti na jugo-zapadu od Cambrai novi je engleski pokušaj probijanja propao sa najvećim gubicima. Noću artillerijski boji potraja jak. Od rana jutra novi se bojevi biju na južnom rubu Moeuvresa.

Istočno bojište

